

مکالمات شما احتمالاً بطریق زیر خواهد بود:

صدا: صبح بخیر، چه فرمایشی دارید؟

تو: چند بسته آدامس نعنایی می خواهم.

صدا: خیلی متأسفم تمام کرده ایم، فعلاً نداریم. ممکن است به جای آدامس

نعنایی آدامس معمولی بدهیم؟

تو: بله، اشکالی ندارد.

صدا: بسته کوچک می خواهید یا بزرگ؟

تو: لطفاً بسته بزرگش را بدهید.

صدا: متشکرم که به ما سفارش دادید. یک ساعت دیگر در منزل به شما

تحویل خواهیم داد.

حتماً تعجب می کنی اگر بفهمی به جای فروشنده داشتی با یک کامپیوتر تلفنی

صحبت می کردی.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

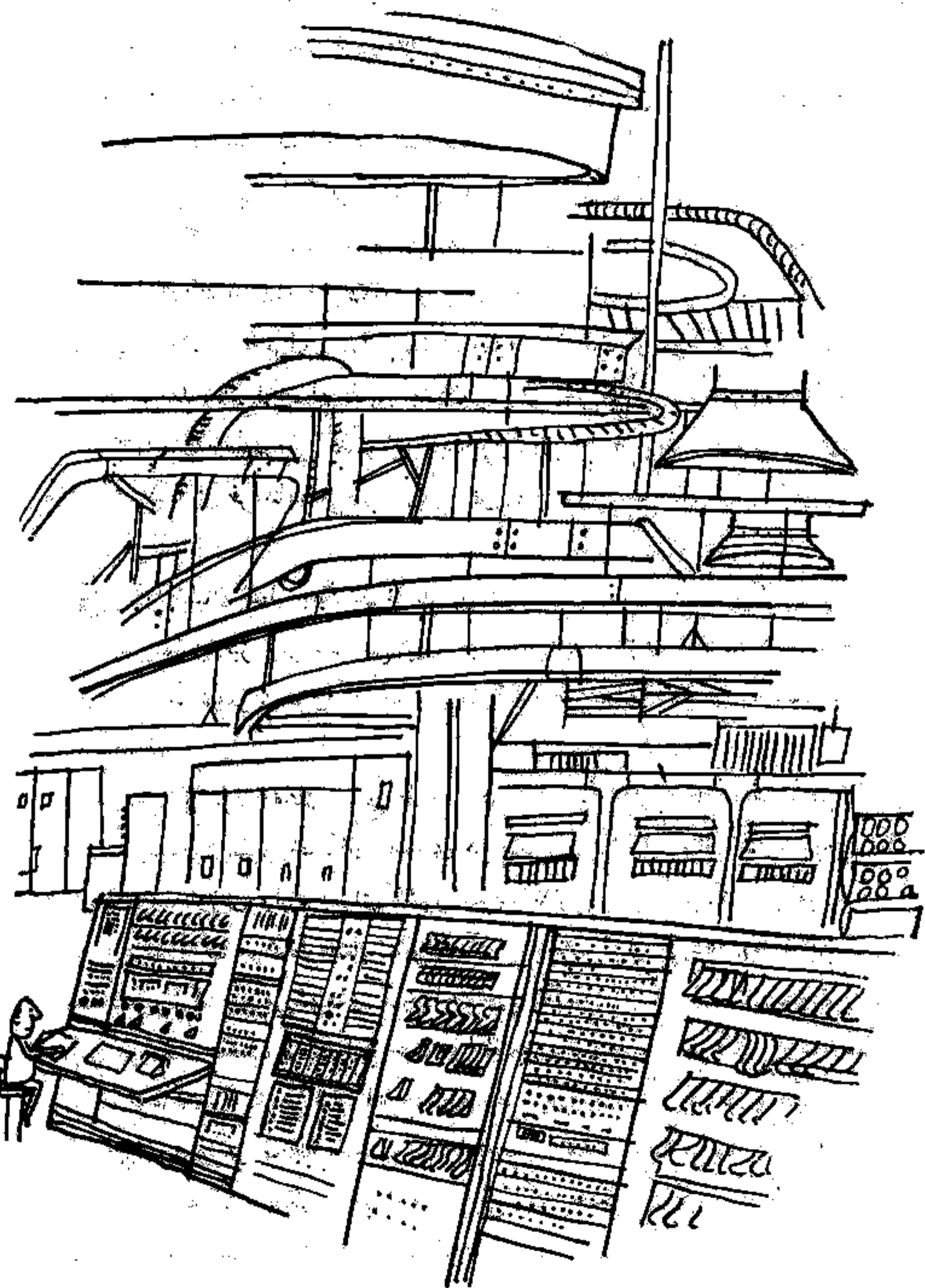
سیج یک کامپیوتر بسیار بسیار بزرگ است. وظیفه او حراست از کشور در موقع هجوم بیگانگان است.

سیج قادر است موقعیت و سرعت هر هواپیمای یا موشکی را که به سمت ما در حرکت باشد تعیین نماید. آنقدر حساس است که گاهی موقعیت پرواز پرندگان را هم گزارش می کند. در داخل اتاق بزرگی، تعدادی از افسران نیروی هوایی در پشت صفحاتی نظیر تلویزیون، نشسته اند. بمحض اینکه سیج مسیر هواپیمایی را گزارش کند، موقعیت آن هواپیما در روی صفحه ظاهر می شود. کامپیوتر بلافاصله سمت، ارتفاع، و سرعت آن را تعیین می کند.

افسران نیروی هوایی دستگاه های مخصوصی در اختیار دارند که می توانند از کامپیوتر سؤالاتی بکنند. اگر فکر کنند که این مسیر یک هواپیمای تجارتي است می توانند برای اطمینان از سیج هم درباره آن تحقیق کنند چون سیج فهرست کامل تمام هواپیمایی که آن روز قرار است بر این ناحیه پرواز کنند، دارد.

اگر از او درباره این مسیر سؤالی بشود ممکن است در جواب بگوید: هواپیمایی که قرار بود در ساعت سه بعد از ظهر از بوستون به شیکاگو برود ده دقیقه تأخیر دارد. پس باید در همین لحظه روی صفحه تلویزیون شما ظاهر شود. احتمالاً این همان هواپیمای بوستون به شیکاگوست که تأخیر کرده است. کارکنان نیروی هوایی آزمایشهای دیگری هم روی مسیر انجام می دهند تا مطمئن شوند. بعد نتیجه را به سیج می گویند. از آن لحظه به بعد همچنانکه هواپیما از روی صفحه تلویزیون می گذرد کلمه د در کنارش ظاهر می شود: (کلمه د یعنی این مسیر یک هواپیمای دوست است.) تا اینجا در روی صفحه تلویزیون فقط هواپیمای دوست وجود داشت. ولی همیشه که اینطور نیست، ممکن است گاهی هم دشمن خیال پرواز در فضای ما را

۱. Sage بر وزن شیخ به انگلیسی یعنی فرزانه و دانشمند.

داشته باشد. برای آمادگی در چنین لحظاتی، هواپیماهای مخصوص و بی‌خلبانی ساخته شده که درست مثل هواپیماهای دشمن عمل می‌کنند. گاهی اوقات یکی از این هواپیماها را برای تمرین و آزمایش میج به پرواز در می‌آورند. این هواپیما اگر صدها کیلومتر هم با میج فاصله داشته باشد، او آن را بلافاصله پیدا می‌کند. خیلی سریع مسیرش را تعیین می‌کند و بهترین روش جنگیدن با آن را پیشنهاد می‌نماید.

مثلا اگر لازم باشد که هواپیماهای جنگنده به این هواپیما حمله کنند میج تصمیم می‌گیرد که از کدام فرودگاه، و چند فروند هواپیما بایستی پرواز کند. یا ممکن است میج موشک را برای حمله پیشنهاد نماید. آن وقت از موشکهای هدایت‌شونده استفاده خواهد شد. او تمام دقائق جنگ را زیر نظر می‌گیرد و هر جا که لازم باشد دستورات جدید صادر می‌کند و این دستورات توسط ارتباط رادیویی برای خلبان هواپیمای شکاری فرستاده می‌شود. یعنی در واقع هواپیمای شکاری را کامپیوتر میج هدایت می‌کند.

کار خلبان فقط جنگیدن با هواپیمای دشمن است. همچنین کامپیوتر مقدار بهترین هواپیما را نیز زیر نظر می‌گیرد. بعضی اینکه بتزینش نزدیک باشد هواپیما را به نزدیکترین فرودگاه هدایت می‌کند و هواپیمای دیگری به جایش به پرواز در می‌آورد.

یکی از برنامه‌های میج طرح قالیس است. قالیس قادر است موشکهای هدایت‌شونده را بطور خودکار به سوی هواپیماهای دشمن روانه سازد. یعنی اگر هواپیمای متجاوزی وارد فضای کشور شود، قالیس بطور خودکار موقعیت آن را تعیین می‌کند و بنا موشک هدایت‌شونده آن را هدف قرار می‌دهد. همه این اعمال توسط کامپیوتر کنترل می‌شود و هیچ اجتنابی به کمک انسان نیست. بعضی اینکه قالیس موشک مناسب برای این حمله را انتخاب کرد بطور خودکار در ب سنگین پناهگاه موشک را باز می‌کند. اگرم مخصوصی موشک را از داخل پناهگاه به سطح زمین می‌آورد و در لحظه مناسب آن را به سمت هدف رها می‌سازد. البته همه ما امیدواریم که هرگز جنگی رخ ندهد. ولی اگر جنگی درگیرد با داشتن میج و قالیس احساس امنیت بیشتری خواهیم کرد.

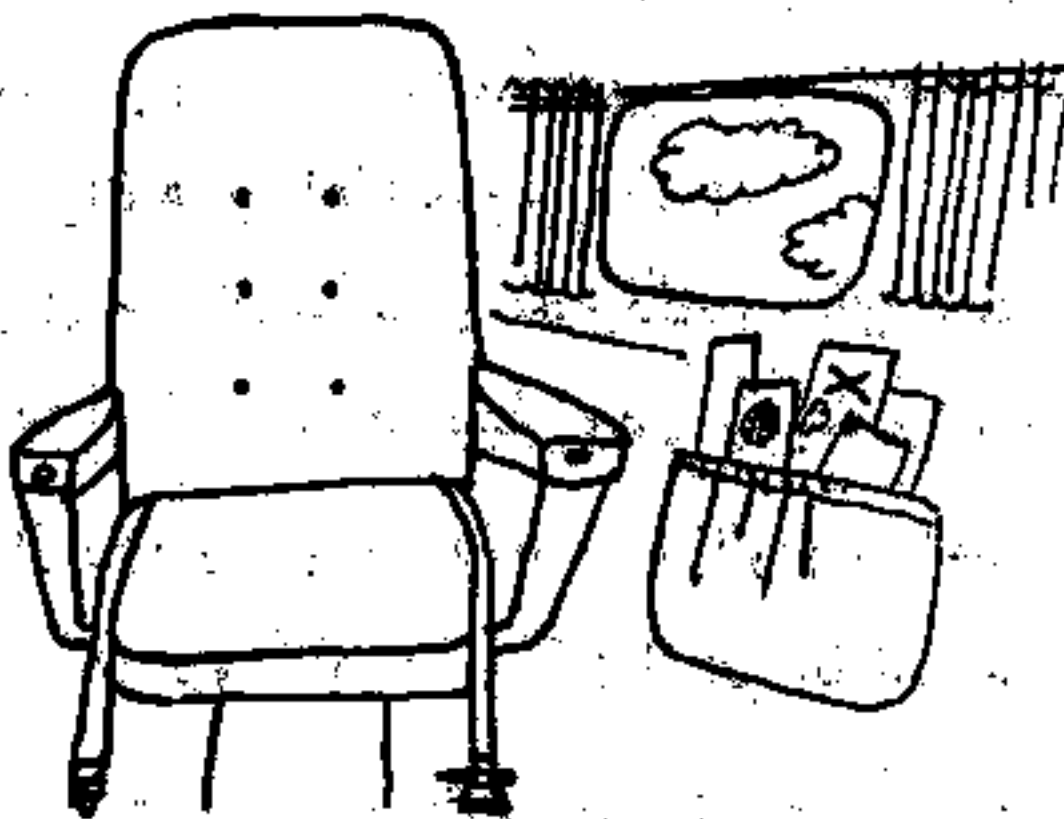
۸. آیا جای خالی دارید؟

هر روز دفاتر خطوط هوایی برای اطمینان از اینکه خریدار هر بلیط جایش مشخص است یا نه از کامپیوتر استفاده می‌کنند.

قبل از اینکه کامپیوترها وارد عمل شوند اگر می‌خواستیم بلیط هواپیما بخریم می‌بایست به دفتر خطوط هوایی تلفن کنیم. متصدی بلیط، شماره تلفن شما را می‌گرفت و می‌گفت: «تا چند ساعت دیگر، اگر جای خالی داشتیم به شما تلفن خواهیم کرد.»

بعد با دفتر مرکزی تماس می‌گرفت و ممکن بود بعد از چند ساعت اطلاع دهد که متأسفانه جای خالی در این پرواز وجود ندارد. با اینهمه تأخیر، حتی اگر جایی در خط هوایی دیگر هم بود، آن را از دست می‌دادیم. اما در حال حاضر از اینهمه معطلی در فروش یا رزرو بلیط اثری باقی نمانده است و باید از کامپیوتر تشکر کرد!

اگر وارد یکی از دفاتر خطوط هوایی شدی دنبال یک کامپیوتر بزرگ نگرد چون کامپیوتر احتمالاً آنجا نیست، حتی امکان دارد در شهر دیگری کار گذاشته شده باشد. فقط چیزی نظیر تلویزیون یا یک ماشین حساب معمولی خواهی دید. حال

ببینیم طرز کار آن چطور است؟

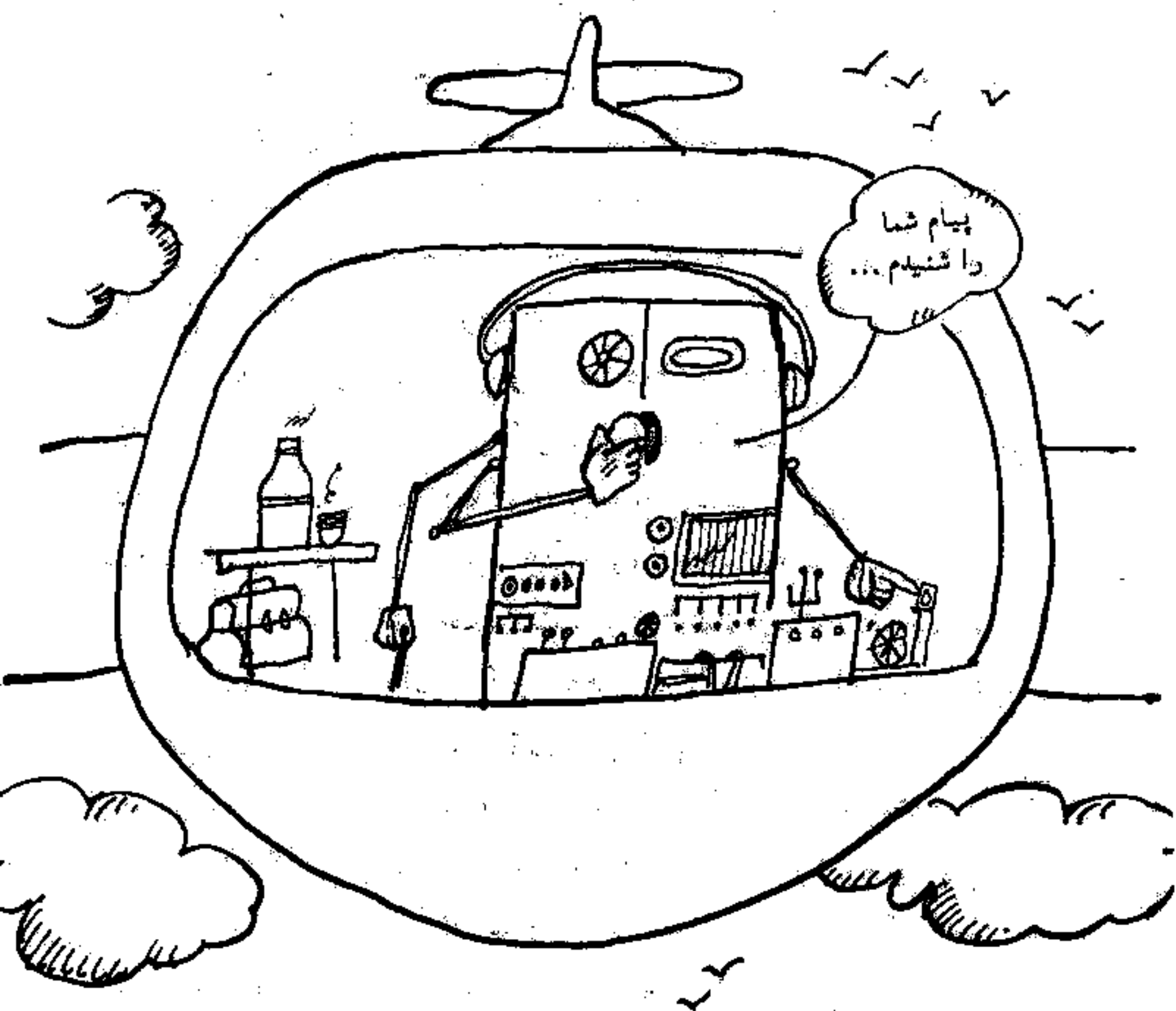
فرض کنیم تصمیم گرفته‌ای از شیکاگو به نیویورک بروی. در هواپیمایی که قصد سوار شدن آن را داری، ۴۴ صندلی وجود دارد. می‌دانی که بلیط همه این صندلیها در شیکاگو به فروش نمی‌رود، بلکه تعداد زیادی مسافر از شهرهای دیگر به شیکاگو می‌آیند تا با این هواپیما به نیویورک بروند. به هر حال، بلیطهایشان را در شهرهای مختلف خریداری کرده‌اند. خوب، وقتی می‌خواهی بلیط این پرواز را بخری به دفتر خط هوایی تلفن می‌کنی و می‌گویی که یک جا در پرواز ۲۳۴ برای روز ۲۸ خرداد می‌خواهی. متصدی به نشان‌دهنده خودش مراجعه می‌کند. اول دکمه‌ای را می‌زند که مخصوص شماره پرواز تو یعنی، ۲۳۴ است. تو می‌خواهی از شیکاگو پرواز کنی (دکمه شیکاگو را خواهد زد). تعداد بلیطی که می‌خواهی یک عدد است، (دکمه یک را می‌زند) بعد دکمه‌ای را می‌زند که معرف فروش بلیط است (اگر خواستی بلیط را پس بدی آن وقت دکمه مخصوص پس دادن را می‌زند).

بلافاصله همه این اطلاعات به کامپیوتر اداره مرکزی فرستاده می‌شود و در عرض سه ثانیه بر روی دستگاه معلوم می‌شود که آیا برای تو جای خالی وجود دارد یا نه. اگر جای خالی نداشته باشد متصدی می‌تواند درباره پروازهای بعدی تحقیق کند و برای تو بلیط رزرو کند. متصدی بعد از اینکه بلیط را به تو فروخت دکمه فروش را می‌زند و کامپیوتر بطور خودکار، صندلی تو را از کل جاهای خالی کم می‌کند. (اگر خواستی بلیط را پس بدی کامپیوتر این صندلی را به جاهای خالی اضافه می‌کند). در هر لحظه، تعداد صندلیهای خالی که برای فروش آماده است در روی دستگاه مشخص و معلوم است. کامپیوترهای خطوط هوایی خدمت مهم دیگری هم برای مسافران هواپیماها انجام می‌دهند!

آیا تاکنون برای استقبال مسافری به فرودگاه رفته‌ای که هواپیمایش دو ساعت تأخیر داشته است؟ یا از آن بدتر هواپیما زودتر رسیده و مسافر محبوبت بعد از مدتی انتظار، و قبل از ورود تو به فرودگاه سوار اتوبوس شده و فرودگاه را ترک کرده باشد؟ بله، اغلب در فرودگاههای کوچک از این اتفاقات می‌افتد.

ولی در حال حاضر به چنین اتفاقی برخورد نخواهی کرد. چون کافی است

قبل از حرکت به فرودگاه به دفتر خط هوایی تلفن کنی و زمان ورود هواپیما را
 بررسی. متصدی هم می‌تواند از کامپیوتر سؤال کند. او دکمه مخصوص این کار را
 می‌زند و جواب سریع و درستی به تو خواهد داد. زیرا کامپیوتر مرکزی می‌داند که
 هواپیما الان کجاست و آیا تأخیر خواهد داشت یا خیر. کامپیوترها با خدماتشان واقعاً
 مسافرت هوایی را سهل و دلپذیر کرده‌اند. شاید هم روزی بیشتر از اینها به خطوط
 هوایی خدمت کنند. کسی چه می‌داند؟ ممکن است هواپیماهای آینده بجای خلبان از
 کامپیوتر استفاده کنند.

۹. جایی که انسان کارهای نیست

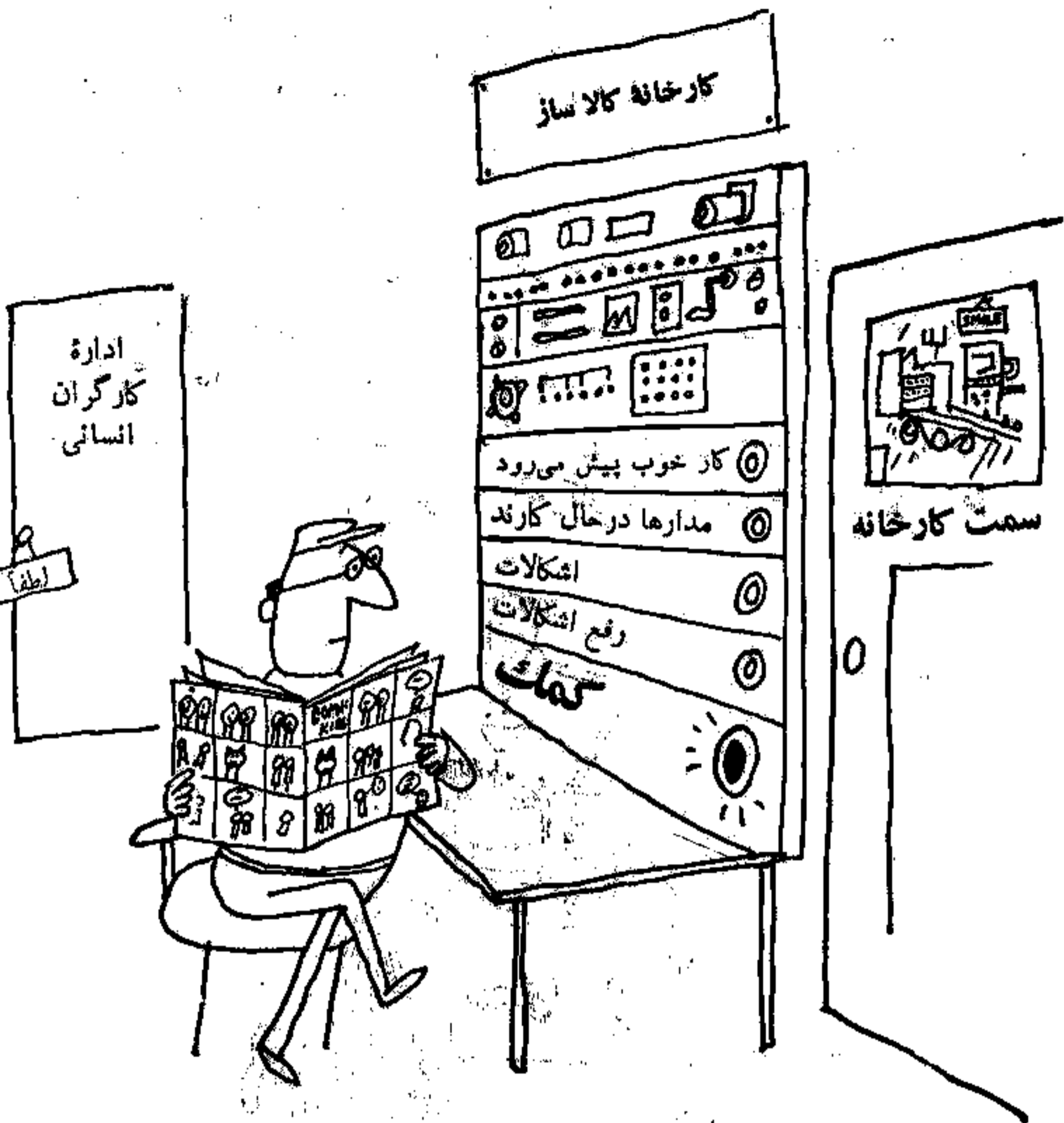
یکی از مهیج‌ترین کارهای کامپیوتر که اخیراً برنامه‌ریزی شده است، به‌کار انداختن ماشین‌آلات کارخانه‌ها بطور خودکار است. البته ساختن کارخانه‌های خودکار فکر تازه‌ای نیست. در سال ۱۷۸۴، شخصی به‌نام الیور اوونز در فیلادلفیا یک آسیای خودکار ابداع کرد. در آن زمان این یک کار استثنایی شگفت‌انگیز بود. در صورتی که امروزه زیاد مهم به‌نظر نمی‌رسد، آسیای «الیور» دارای تعدادی تسمه‌های گردان بود. در اثر گشتن این تسمه‌ها، دانه‌ها بدون دخالت دست به سمت سنگهای گردان آسیا به حرکت در می‌آمدند. بعد از آرد شدن توسط همین تسمه‌ها به قسمت دیگری می‌رفتند و در آنجا بسته‌بندی می‌شدند. بعد از بسته‌بندی، باز هم توسط همین تسمه‌ها در بجایی انبار و آماده حمل می‌گردیدند.

فرق بین آسیای الیور اوونز و کارخانه‌های خودکار امروزی در چیست؟ ما معمولاً فکر می‌کنیم که دستگاه خودکار یعنی اینکه ما دکمه‌ای را فشار بدهیم و خود دستگاه بدون دخالت دست همه کارها را انجام بدهد. ولی امروزه حتی احتیاج به زدن دکمه هم نیست. زیرا کامپیوتر این کار را انجام می‌دهد.

بیشتر کارخانه‌هایی که محصولات صنعتی تولید می‌کنند توسط کامپیوتر اداره می‌شوند. برای مثال می‌توان از کارخانه‌های فولادسازی، اتومبیل‌سازی، تصفیه روغن، هواپیماسازی و تشکیلات انرژی نام برد.

شرکت فورد یکی از پیشقدمان خودکار کردن کارخانه‌های ماشین‌سازی است. من تورا از نزدیک با کارخانه‌ای که موتورهای اتومبیل فورد را تهیه می‌کند، آشنا می‌سازم: بدنه موتور از فولاد بسیار سختی درست شده و لازم است در آن سوراخها حفره‌هایی به اندازه‌های مختلف ایجاد شود. این سوراخها باید کاملاً مساوی و کاملاً صاف و منظم باشند. ماشینهای خودکار کارخانه فورد، بدنه موتورهای

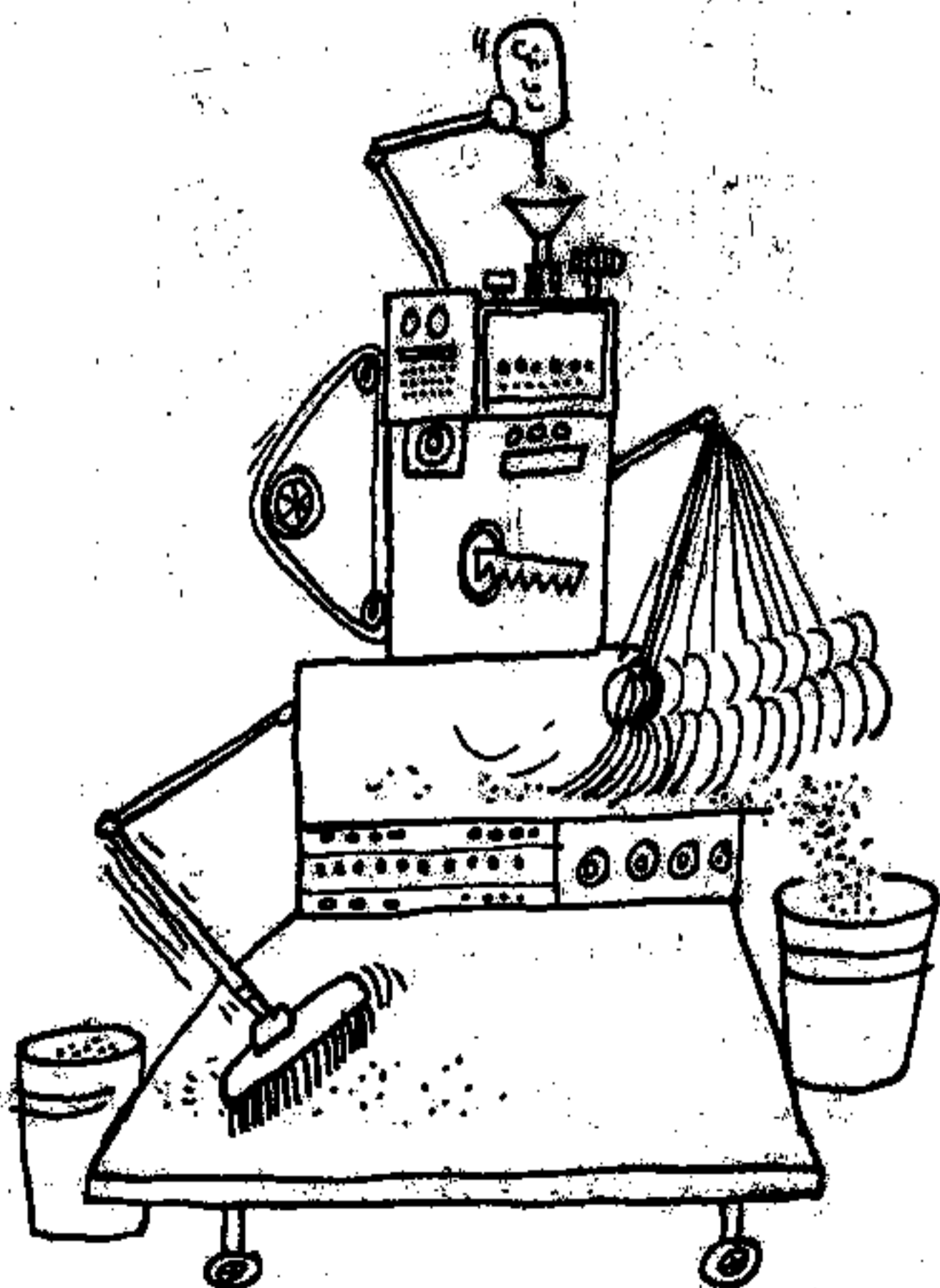

۱۰۰ کیلویی را به راحتی از یک نقطه به نقطه دیگر حرکت می دهند و آنها را می چرخانند، تا در موقعیت مناسب قرار گیرند. بعد مته برقی سوراخ لازم را ایجاد می کنند و آن را صاف و اندازه گیری می کند. اگر اندازه سوراخ درست نباشد ماشین متوقف می شود و چراغ قرمزی روشن و خاموش می شود، تا متصلی مربوطه متوجه شود و عیب یابی کند. البته در این موارد اصلاً کار متوقف نمی شود، بلکه بدنه های موتورها برای سوراخ شدن به مته های دیگر فرستاده می شوند.

وقتی مته ای کند بشود، خوب نمی تواند سوراخ کند و طبعاً کار کند می شود.

در گذشته، وقتی این اتفاق می افتاد خیلی دیر متوجه می شدند و همین امر باعث توقف کار می شد. اما حالا در حافظه کامپیوتر مشخص است که هر قطعه باید چه مدت کار بکند. بمحض اینکه این مدت تمام شد، چراغ مربوط به آن قطعه در روی صفحه کنترل روشن می شود. متصدی مربوطه ماشین را برای چند لحظه خاموش می کند و قطعه فرسوده شده را عوض می کند. در این صورت، دیگر بدنه هیچ موتوری با مهت کند سوراخ نمی شود (چه اگر سوراخ بشود باید آن را دور انداخت). اما این دستگاه کار جالب دیگری هم انجام می دهد.

در اثر سوراخ کردن و سوهان زدن بدنه موتور مقدار زیادی براده فولاد در اطراف ماشین به زمین می ریزد. در آخر کار ماشین بطور خودکار این براده ها را

مجمع آوری می کند و اطرافه را نظافت می کند. بعد براده های جمع شده را به کارخانه می فرستند تا دوباره ذوب شود و مورد استفاده قرار گیرد.

یک ماشین خودکار با کمک ۰.۴ کارگر هر ۱۸ دقیقه یک بدنه موتور درست می کند، در صورتی که ماشینهای قبلی با کمک ۰.۲ کارگر در هر ۰.۴ دقیقه یک بدنه موتور می ساختند.

درست است که ماشینهای مجهز به کامپیوتر کمک بزرگی به صنایع معمولی می کنند ولی وجودشان حتما در این نوع کارخانه ها لازم نیست، چون بدون کامپیوتر هم می شود با صرف وقت و کارگر زیادتر همین کار را انجام داد.

ولی این موضوع درباره صنایع اتمی به هیچ وجه صدق نمی کند چون اگر کامپیوتر ساخته نمی شد، احتمالا چنین صنایعی هم هرگز به وجود نمی آمد. یعنی کارخانه های برق اتمی، زیر دریایی های اتمی و سایر موارد استعمال بی نظیر این صنایع هرگز مورد استفاده قرار نمی گرفت.

وجود کامپیوتر در این نوع صنایع به دو دلیل ضروری است:
اول اینکه این نوع کار احتیاج به آنچنان وقت و کنترل دقیقی دارد که انسان از عهده اش بر نمی آید.

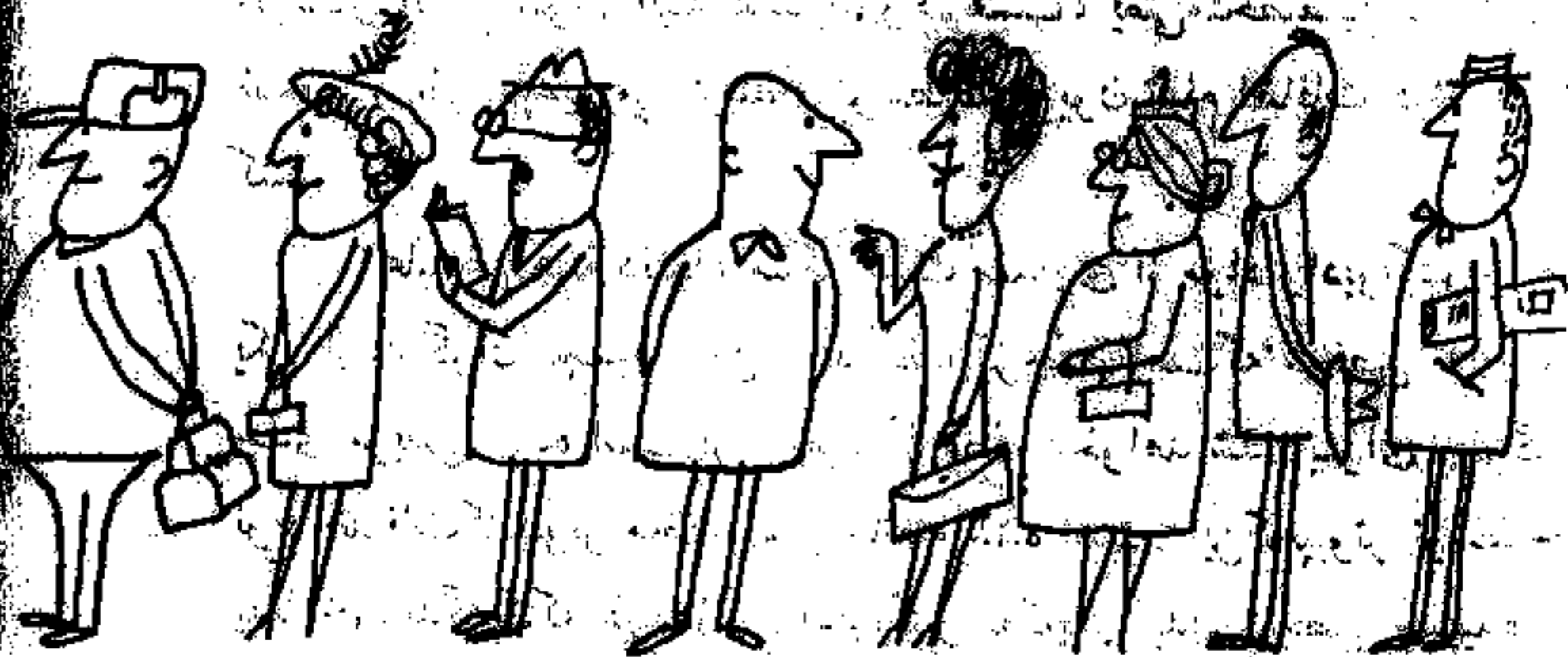
دوم، وقتی اتم شکسته می شود، اشعه مرگباری از خود خارج می کند که هیچ انسان زنده ای نباید در معرض آن قرار بگیرد. در اینصورت باید همه کارها بطور خودکار انجام شود. البته همین طور هم هست، یعنی متخصصین در پشت دیوارهای ضخیم و نفوذناپذیر می نشینند و توسط دوربین تمام اتفاقات داخل را تماشا می کنند.

علیرغم همه دقتها، ممکن است مقداری از مواد رادیواکتیو به کفش یا لباس یکی از کارگران بچسبد. این ماده آنقدر کوچک است که شخص ناواقعی که بطور جدی مریض نشده است از وجود آن مطلع نخواهد شد. برای جلوگیری از این نوع اتفاقات کامپیوتر مخصوصی ساخته شده است. این کامپیوتر توسط چراغ قرمز به ما خواهد گفت که ذره های رادیواکتیو به کجای بدن شخص چسبیده است، بعد خیلی راحت می شود این ذره ها را جدا کرد و اثر آنرا از بین برد. آنگاه چراغ سبز

کامپیوتر روشن می شود و شخص با خیال راحت می تواند از محل کارش خارج شود.

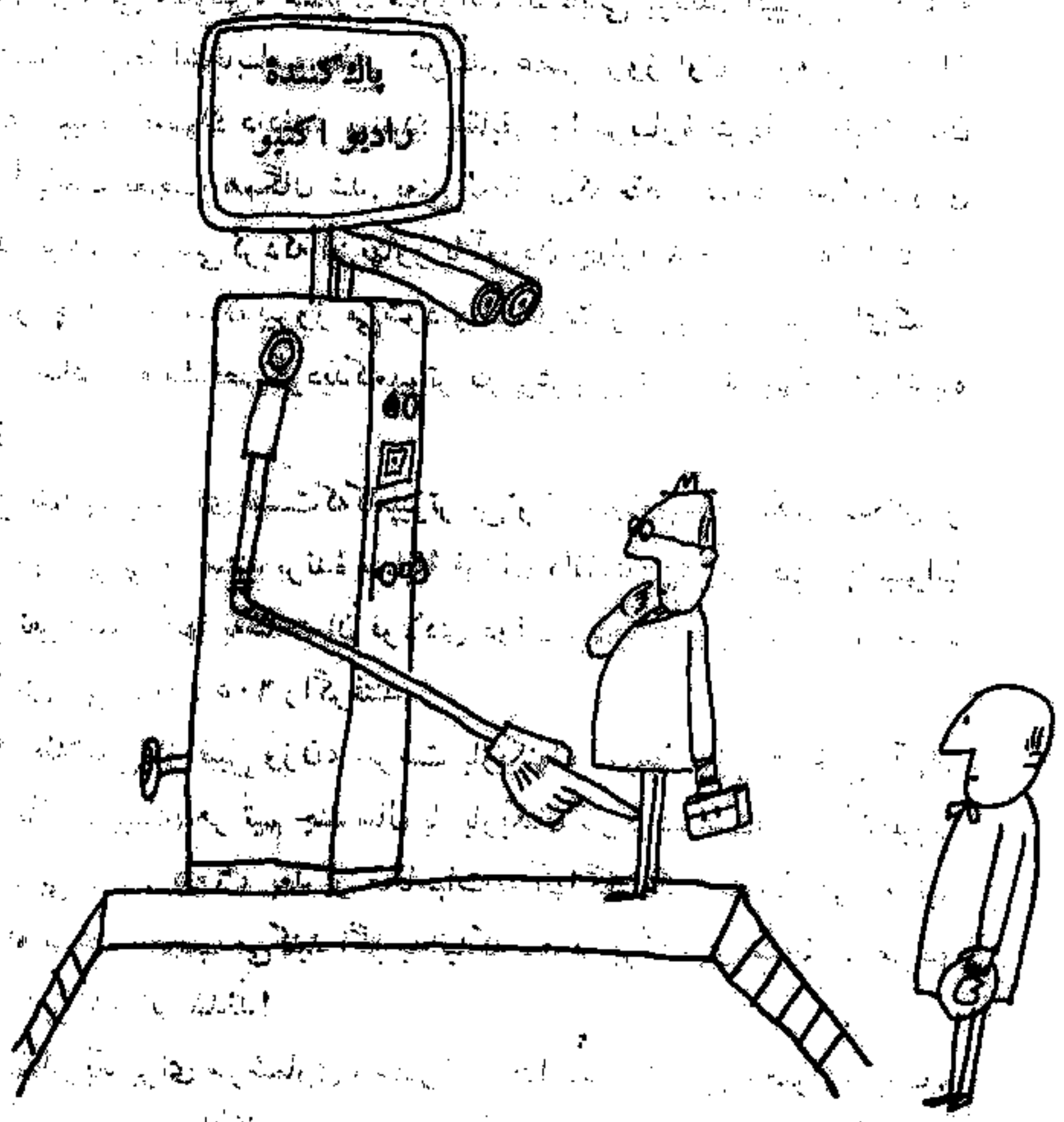
وجود کامپیوتر در صنایع اتمی، جان بسیاری را از خطر مرگ نجات می دهد. در صنایع معمولی هم کارگران را از کارهای پرده وار و رهایی می بخشد و خود جای آنها را می گیرد. این کارگران چه بسا در محله های دیگر دارای شغل های بهتر و پردرآمدتری شوند. مثلاً تعداد کثیری از آنها می توانند در خود صنایع کامپیوتر کارهای جالبی به دست بیاورند. زیرا کامپیوترها احتیاج به طراح، سازنده، تعمیر کننده و برنامه نویسی دارند.

در این مقاله ما سعی داریم تا با شما در مورد این موضوعات صحبت کنیم. در ادامه خواهیم دید که چگونه می توانیم از این فرصت ها استفاده کنیم و چگونه می توانیم به این کارها بپردازیم. در ادامه خواهیم دید که چگونه می توانیم به این کارها بپردازیم. در ادامه خواهیم دید که چگونه می توانیم به این کارها بپردازیم.

بیتنا بیاد با همی

بیتنا بیاد با همی
بیتنا بیاد با همی

۱۰. کامپیوترهای غیبگو

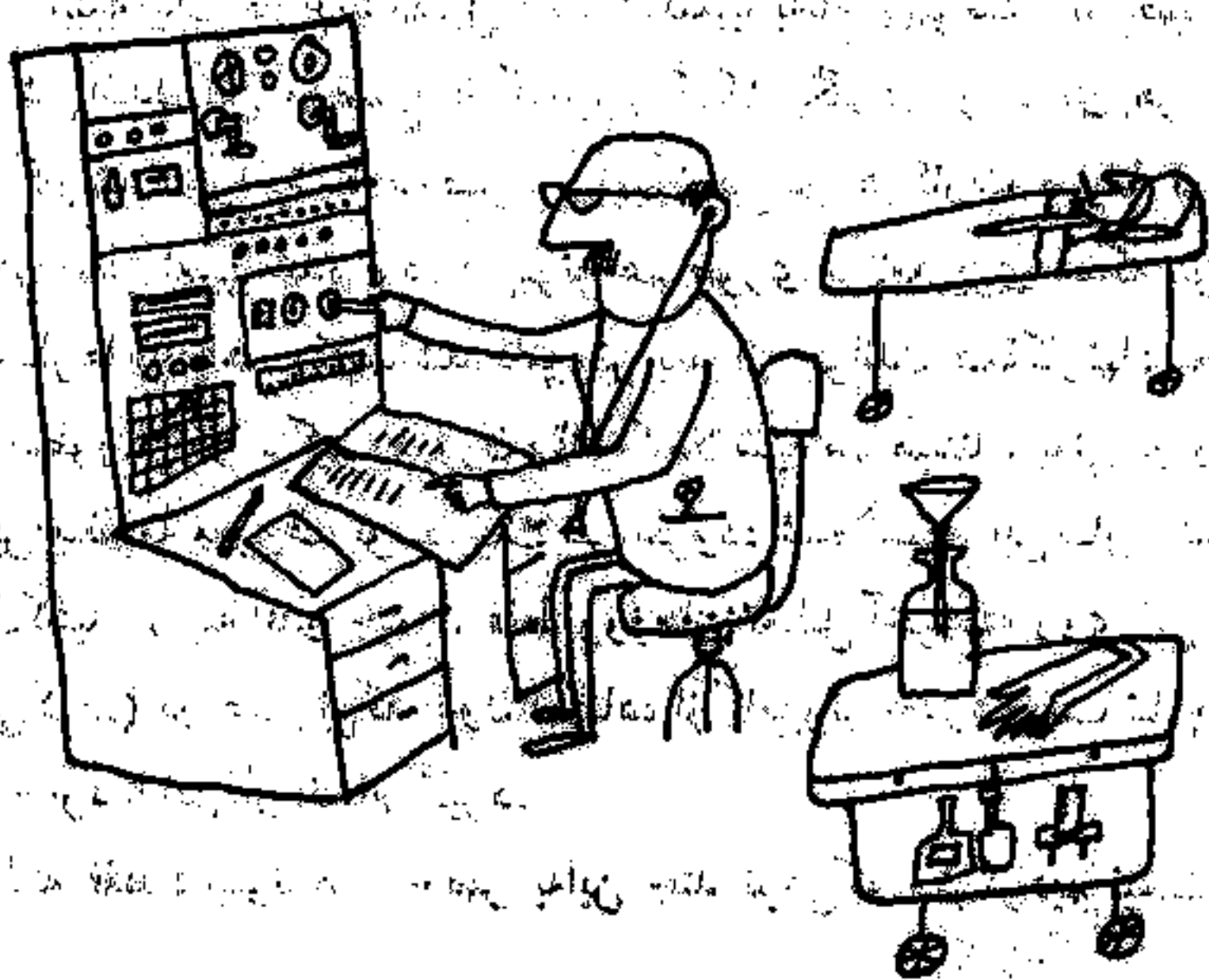
دیدیم کامپیوترها چه کمکهای مؤثری به علم و صنعت می‌کنند. اما برای کارهایی که آنها قادرند انجام دهند، نمی‌توان حدی متصور شد!

در انتخابات سال ۱۹۵۲ آمریکا، ناگهان همه متوجه کامپیوتر شدند. در آن سال آیزنهاور و آدلی استیونس، مشغول مبارزات انتخاباتی بودند. طبیعی بود که همه می‌خواستند از نتیجه انتخابات مطلع شوند. عصر روز اول، وقتی آراء آن روز را به کامپیوتر پوینولک دادند، پوینولک حقایق را درباره نتیجه انتخابات بیان کرد که بعداً باعث تعجب همگان شد. یعنی لحظه‌ای که فقط حدود سه میلیون رأی شمرده شده بود، پیش‌بینی کرد که آیزنهاور با آوردن چهار صد و سی و هشت کارت انتخاباتی در چهل و سه استان پیروز می‌شود و انتخابات را می‌برد. وقتی رأی‌گیری تمام شد و تعداد آراء مشخص گردید کامپیوتر در پیش‌بینی اش فقط چهار رأی اشتباه کرده بود!

این تنها پیش‌بینی‌ای نیست که کامپیوتر می‌تواند انجام بدهد. یکبار عده‌ای از نویسندگان ورزشی می‌خواستند برنده مسابقه فوتبال دانشگاه پیتزبورگ و پنسیلوانیا را از پیش تعیین کنند. آنها به ساجحمان فولادی دولت، در پیتزبورگ رفته و اجازه به کار بردن آی. بی. ام. ۶۰۵ را گرفتند.

بعد اطلاعاتی از قبیل وزن، سرعت بازیکنان، نتیجه بازیهای قبلی آنها، و همچنین اینکه مربیهای هر تیم چند سال با بازیکنان کار کرده است را به کامپیوتر دادند. آی. بی. ام. ۶۰۵، بعد از محاسبات به آنها گفت که احتمالاً هر دو تیم مساوی خواهند شد. تعجب می‌کنید اگر بدانید که بعد از برگزاری مسابقات هر دو تیم با نتیجه ۷ بر ۷ برابر شدند!

دولت آمریکا برای سرشماری، سفارش احتیاجات، تعیین و وصول مالیات، و همچنین کارهای امنیتی، از کامپیوتر استفاده می‌کند. قرار است در علم پزشکی هم

از کامپیوتر استفاده شود. اولین مورد استفاده آن تشخیص نوع بیماری است. بعضی مواقع دکتر مریضی را معاینه می‌کند. در این معاینه خیلی چیزها دستگیرش می‌شود، اما امکان دارد از برخی از انواع نادر باشد و دکتر تا بحال با آن برخورد نکرده باشد و به این دلیل ممکن است بطور قطع نوع بیماری را تعیین نماید! در این نوع مواقع دکتر بعد از معاینه، همه اطلاعاتی را که از وضع بیمار به دست آورده به کامپیوتر می‌دهد. کامپیوتر در داخل حافظه اش همه مریضی می‌گردد که با وضع بیمار تطبیق کند و در عرض چند لحظه بیماری تشخیص می‌دهد و به دکتر اطلاع می‌دهد. دکتر هم می‌تواند بلافاصله معالجه را شروع کند. همین سرعت عمل می‌تواند جان میلیونها مریض را از مرگ نجات بدهد.

بالاخره کامپیوتر وارد عالم ادبیات شد. قرن‌ها بود محققین فکر می‌کردند که کتاب معروف ایلیاد از شاعر باستانی یونان، هومر است و عده‌ای هم عقیده داشتند که این منظومه طولانی از یک نفر نیست، بلکه توسط چند شاعر سروده شده است.

تا اینکه یک فارغ التحصیل دانشگاه کلمبیا به نام جیمز مک دانو تصمیم گرفت برای روشن شدن این موضوع از کامپیوتر کمک بگیرد. او برای هر سطر این شعر یک کارت سوراخ شده مخصوص تهیه کرد. در هر کارت طریقه قرار گرفتن کلمات هر سطر تعیین شده بود. کامپیوتر هم طوری برنامه ریزی شد که بتواند وزن و قافیه سطرها را باهم مقایسه کند. کامپیوتر بعد از خواندن همه کارت‌ها، تعیین کرد که بیشتر سطور از نظر ترکیب و وزن و قافیه کاملاً شبیه هم هستند، یعنی در واقع ثابت شد که این منظومه معروف توسط یک نفر سروده شده است. این کار حدود چهار سال طول کشید. (البته آقای جیمز، فقط روزهای تعطیل آخر هفته روی این موضوع تحقیق می کرد.) در صورتی که بدون استفاده از کامپیوتر حدود بیست تا چهل سال وقت لازم بود تا این کار انجام بگیرد.

البته فقط کامپیوترها منحصر به این چند نوعی که ذکر کردیم نیست، اقسام

